

14.2.15 35

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP0158Q7Y

Ministr vnitra
Milan Chovanec

V Praze dne 2. února 2016
Č.j.: MV-172561-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0538 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 8.3.2016
podpis:

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal ar. yrab – Syrská arabská republika, státní občan Syrské arabské republiky, trvale bytem itol, (dále jen „žadatel“), zastoupen na základě plné moci Ing. bytem rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 24. 9. 2015, č.j.: VS-3059/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je státním občanem Syrské arabské republiky a v České republice mu byl povolen trvalý pobyt ode dne 3. 9. 1997. Od roku 1998 pobýval pracovně na Ukrajině, kde v roce 2000 uzavřel manželství se státní občankou Ukrajiny. Z manželství, které bylo v roce 2010 rozvedeno, se narodily v roce 2001, resp. 2004, dvě děti, státní občanky Ukrajiny, které od roku 2013 žijí společně se svým otcem (žadatelem) v České republice, neboť jejich matka se jich vzdala a zůstala žít na Ukrajině. Až do roku 2011 se žadatel zdržoval na Ukrajině, kde měl svou rodinu a práci. Do České republiky přijížděl každé dva měsíce na jeden až dva týdny a na dobu letních prázdnin. Od 2. 1. 2012 je žadatel zaměstnán u společnosti s.r.o., ve které je jednatelem jeho bratranec žadatel žije ve společné domácnosti se svými dětmi, které navštěvují Základní školu genpor. Františka Peřiny v Praze 6.

II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona o státním občanství. V případě nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel má sice povolen trvalý pobyt na území České republiky více než 5 let (3. 9. 12997), nesplňuje však tu část podmínky, a to, že se na území České republiky po tuto dobu převážně zdržuje s tím, že nesplňuje žádný z taxativně vymezených důvodů stanovených v § 11 odst. 1 tohoto zákona pro její prominutí. Nesplněné podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) a e) tohoto zákona mohlo Ministerstvo vnitra žadateli prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra žadateli nesplnění výše uvedených zákonných podmínek neprominulo, a proto svým rozhodnutím ze dne 24. 9. 2015 jeho žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad, ve kterém uvádí, že si je vědom skutečností, že na udělení českého státního občanství není právní nárok a rozhodnutí úřadu respektuje. Přesto by rád vyslovil nesouhlas s některými důvody zamítnutí jeho žádosti, a proto tímto žádá o přehodnocení původního rozhodnutí.

Žadatel uvádí, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je na jeho osobu nahlíženo jako na nereseriovního občana, který nepobývá na území České republiky, nemluví dobře česky a vyhýbá se úřadům státní správy, se kterými nespolupracuje.

K tomu uvádí, že je si vědom toho, že zatím není schopen dostatečně komunikovat v českém jazyce a v mnoha případech se mu plete čeština s ruštinou. Je to proto, že žil částečně na Ukrajině a s manželkou doma převážně hovořili rusky. Po rozvodu s ní se přestěhoval do České republiky a ruštinu využívá pouze v obchodním styku. V současné době se snaží český jazyk zdokonalit a za tím účelem si platí soukromou lektorku českého jazyka. Připouští, že studium jazyka je v jeho případě z důvodu věku a s omezenými možnostmi obtížné, a proto požádal o udělení výjimky v souvislosti se složením jazykové zkoušky.

Žadatel však nesouhlasí s tvrzením, že se nezdržoval na území České republiky. Namítá, že jeho obchodní činnost je podmíněna častým cestováním, že prarodiče a bývalá manželka žijí na Ukrajině, kam často spolu s dětmi jezdí. Dále nesouhlasí s tvrzením, že nehradil řádně zdravotní pojištění. Podle jeho vyjádření pravidelností splátek pověřil svého bratra, který však jeho peníze zpronevěřil. V této souvislosti poukazuje na skutečnost, že po tomto zjištění uhradil veškeré nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), včetně penále a s bratrem ukončil veškerý kontakt pro jeho nemorální a nezákonný život. Byl by proto rád, aby jeho jméno nebylo spojováno a zaměňováno s jeho jménem, neboť mu to v minulosti způsobilo mnoho komplikací.

Žadatel dále uvádí, že považuje Českou republiku za svůj domov a nemá v úmyslu se vrátit do Sýrie ani na Ukrajinu. V České republice má i část své rodiny, bratrance, se kterými vyrůstal, udržuje s nimi rodinné a obchodní kontakty a významně mu pomáhají s komplikacemi, jako např. s výchovou dětí. Žadatel rovněž uvádí, že je finančně soběstačný, vůči finančním orgánům nemá žádné nesplněné pohledávky a nedopatření ohledně hrazení pojistného již vysvětlil.

Žadatel se cítí jako bezúhonný občan a v tomto duchu vychovává i své dva syny. Ctí zákony České republiky a morální a kulturní hodnoty. Je schopen se zapojit do běžného života a plně se integrovat do České společnosti.

K politickým a sociálním otázkám není lhostejný a je ochoten přispět českým úřadům k jejich řešení v této složité době, stejně tak, jak činil doposud. Předpokládá, že Česká republika bude mít i nadále zájem o osoby se znalostí arabské problematiky.

Od nezákonných aktivit příslušníků arabské komunity žijící v České republice se zásadně distancuje.

Na základě všech těchto důvodů žádá o přehodnocení stanoviska k jeho žádosti.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, neboť nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin

Důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky stanovených v § 7 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona o státním občanství ze strany žadatele, neboť má sice ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu více než pěti let (3. 9. 1997),

nesplňuje však tu část podmínky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, a to, že se na území České republiky po tuto dobu převážně zdržuje a pro případné prominutí nespĺňuje žádný z taxativně vymezených důvodů stanovených v § 11 odst. 1 tohoto zákona, před Úřadem městské části Praha 5 neprokázal potřebnou znalost českého jazyka a dále neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že skutkový stav byl prvoinstančním správním orgánem zjištěn dostatečně a napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí výše citovaných zákonných podmínek, jsou z odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé.

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

K námitce žadatele, že je na jeho osobu nahlíženo jako na neseriózního občana, který nepobývá na území České republiky, nemluví dobře česky a vyhýbá se úřadům státní správy, se kterými nespĺpracuje, ministr vnitra uvádí, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí není nikde taková konkrétní zmínka o jeho osobě uvedena. Rozhodnutí se výlučně týká vyhodnocení, zda žadatel splňuje zákonem stanovené podmínky pro udělení státního občanství České republiky.

K námitce žadatele, že nesouhlasí s tvrzením prvoinstančního správního orgánu, že se po povolení trvalého pobytu na území České republiky ((3. 9. 1997) převážně na jejím území nezdržoval, ministr vnitra uvádí, že žadatel v rozkladu ničím reálně nevyvrátil pravdivost skutečností zjištěných Ministerstvem vnitra z dokladů doložených k žádosti i z ústního vyjádření žadatele při jednání na Ministerstvu vnitra dne 28. 5. 2015 v rámci prvoinstančního správního řízení o žádosti, kdy uvedl, že byl v letech 1998 až 2012 zaměstnán na Ukrajině s tím, že do České republiky přijížděl každé dva měsíce na dobu jednoho až dvou týdnů a na dobu letních prázdnin, což činilo cca necelou 1/3 pobytu na území České republiky z celkového počtu dní v kalendářním roce. Ministr vnitra tak musí konstatovat, že žadatel podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství v době podání žádosti nespĺňuje, a rovněž nespĺňuje žádný z taxativně vymezených důvodů stanovených v § 11 odst. 1 tohoto zákona, k jejímu možnému prominutí.

Ve vztahu k neprokázání znalosti českého jazyka a k námitkám a žádosti žadatele o prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, ministr vnitra uvádí, že dle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „vyhláška MŠMT“), prokáže žadatel pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Ze státoobčanského spisu k žádosti vyplynulo, že žadatel se při podání žádosti na Úřadu městské části Praha 5 (dále jen „ÚMČ“) dne 30. 12. 2013 nesnažil komunikovat v českém jazyce, ale pouze předložil písemnou žádost ze dne 16. 12. 2013 o prominutí splnění jedné z podmínek pro udělení českého státního občanství, a to znalosti českého jazyka. Na základě stanovisko ÚMČ ze dne 21. 1. 2014, byl proto žadatel Ministerstvem vnitra v rámci usnesení o přerušení správního řízení ze dne 20. 10. 2014, resp. 17. 2. 2015, mj. upozorněn, že součástí státoobčanského

spisu má být záznam o pohovoru, kterým se prokazuje znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT, a v případě kdy žadatel neprokáže příslušné znalosti, lze poté požádat o prominutí nesplnění výše citované zákonné podmínky. Proto byl žadatel Ministerstvem vnitra vyzván, aby se za tímto účelem dostavil na ÚMČ. Dne 20. 3. 2015 obdrželo Ministerstvo vnitra sdělení ÚMČ, že byla se žadatelem dodatečně provedena zkouška ze znalostí českého jazyka, s tím, že mu bylo zadáno přečtení článku z denního tisku, jehož obsah nebyl schopen vlastními slovy sdělit přítomné komisi, dále mu byly položeny otázky z běžného rodinného, pracovního a společenského života, na které nebyl rovněž schopen souvisle odpovídat, a proto znalost českého jazyka před komisí ÚMČ neprokázal. V písemném vyjádření ze dne 23. 3. 2015, i v rámci jednání na Ministerstvu vnitra dne 28. 5. 2015, k neprokázání znalosti českého jazyka žadatel uvedl, že důvodem k neudělení zkoušky není jeho nezájem a neochota se český jazyk naučit, ale vzhledem ke své složité osobní situaci se nemohl věnovat studiu českého jazyka, neboť pracovní částečně pobýval na Ukrajině, kde řešil i rozvod manželství a svěření nezletilých dětí do jeho péče. K tomu dále uvedl, že jako samoživitel se dvěma chlapci se potýká s mnoha problémy a péči o své syny věnuje všechnen volný čas, a jelikož většinu času tráví v zaměstnání, nemůže si dovolit navštěvovat kursy či soukromé doučování. Žadatel rovněž uvedl, že si český jazyk plete s ruským jazykem, který používal dlouhá léta. V současné době mají žadatel i jeho děti soukromou učitelku českého jazyka, a proto doufá, že se jeho znalosti zlepší, k čemuž se mu snaží dopomoci i jeho synové, navštěvující již třetí rok základní školu v Praze 6.

V souladu s výše uvedeným ministr vnitra konstatuje, že splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství lze prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona pouze v případech hodných zvláštního zřetele. V rozkladu žadatel sice slibuje v budoucnu nápravu v podobě zdokonalení se v českém jazyce, přesto žádá o prominutí nesplněné zákonné podmínky. Ministr vnitra však nemůže tento požadavek žadatele akceptovat, stejně jako v případě ostatních žadatelů, neboť ten musí nejdříve prokázat znalost českého jazyka, na jejímž základě mu poté může být případně české státní občanství uděleno. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě žadatele ztíženo tělesným handicapem či mentální úrovní, což by mohlo být pro objektivní příčinu důvodem k prominutí nesplněné podmínky, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jeho sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že žadatel má povolen trvalý pobyt na území České republiky od roku 1997, i když převážnou část až do roku 2011 pobýval z důvodů výše uvedených na Ukrajině a neznalost českého jazyka bezpochyby souvisí i s touto skutečností. Pokud však učinil tento závažný krok a rozhodl se žít v cizí zemi, měl by mít i snahu naučit se alespoň základům českého jazyka. Žadatel však až do doby nedávné neprojevil žádnou vůli a snahu českému jazyku se naučit. V současné době již má vůči dalším cizincům, kteří žádají o udělení státního občanství České republiky, výhodu v tom, že jeho děti navštěvují základní školu (viz list č. 25 státoobčanského spisu), kde hovoří českým jazykem a žadateli by tak mohli být nápomocni, aby si osvojil řádně základy českého jazyka. V souladu s výše uvedeným

tak ministr vnitra konstatuje, že neshledal ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí nesplnění výše citované zákonné podmínky.

K námitce vyslovené v rozkladu ohledně nesplněné podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, v oblasti veřejného zdravotního pojištění, ministr vnitra uvádí, že žadatel k žádosti doložil potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) ze dne 27. 12. 2013 o neexistenci nedoplatků na pojistném na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) a na základě výzvy Ministerstva vnitra potvrzení VZP ze dne 10. 11. 2014 o bezdlužnosti pojistného k uvedenému datu a informace o pojištěnci (tzv. registrační údaje), ze kterých bylo zjištěno, že žadatel byl od data povoleného trvalého pobytu (3. 9. 1997) u VZP registrován až do 31. 12. 2011 v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (dále jen „OBZP“), od 20. 1. 2012 je plátcem pojistného zaměstnavatel žadatele společnost s.r.o. V rámci správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel ve správním řízení uhradil VZP v roce 2007 dlužnou částku 139.325 Kč. Tvrzení žadatele, že k uvedeným pochybením nedošlo jeho vinou, ale vinou jeho bratra, kterého v době své nepřítomnosti zmocnil k provedení těchto úkonů s tím, že bratr peníze zpronevěřil, což však žadatel nedoložil žádnými písemnými doklady, nemění nic na skutečnosti, že za veškeré vzniklé následky musí nést odpovědnost pouze žadatel. Přestože v průběhu správního řízení o žádosti nedoložil Ministerstvu vnitra po něm požadované vyúčtování pojistného, ze kterého je zřejmý přehled vyúčtování jednotlivých měsíčních záloh pojistného, ministr vnitra konstatuje, že ke vzniku nedoplatků pojistného docházelo u žadatele i po roce 2007, neboť z výše uvedených registračních údajů VZP bylo zjištěno, že měl ke dni 29. 8. 2011 (závěr z poslední kontroly VZP) vykázán dluh na pojistném ve výši 24.840 Kč a na penále 44. 286 Kč, resp. ještě ke dni 18. 7. 2012 měl vykázán dluh na pojistném v ne bagatelní výši 31.320 Kč. Z výše uvedeného tak vyplývá, že žadatel, v době, kdy byl veden u VZP v kategorii OBZP, nehradil pojistné pravidelně v měsíčních splátkách, čímž mu vznikaly opakovaně nedoplatky na pojistném a s tím spojené penále, čímž porušil zvláštní právní předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění v České republice. Ministr vnitra uvádí, že splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je nutno vnímat tak, že dodržování povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů má být soustavné, tedy po celou dobu pobytu žadatele na území České republiky. Jen soustavným a dlouhodobým plněním povinností stanovených zvláštním zákonem může žadatel prokázat schopnost a ochotu dodržovat právní řád státu, jehož občanství chce získat, a proto ani zde ministr vnitra neshledal důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí výše citované zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra nepolemizuje s vyjádřením žadatele, že je finančně soběstačný – viz pracovní smlouva na dobu neurčitou ze dne 2. 1. 2012 a potvrzení o zaměstnání u společnosti ~~iss, s.r.o.,~~ ze dne 24. 11. 2014, že ke dni podání rozkladu nemá žádné nesplněné pohledávky vůči finančním orgánům, že nepobírá žádné dávky státní sociální podpory a že řádně vychovává i své syny. Ministr vnitra oceňuje i ochotu žadatele přispět českým úřadům k řešení arabské problematiky. Ministr vnitra dále uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by byl žadatel Ministerstvem vnitra spojován s nezákonnými aktivitami příslušníků arabské komunity žijící v České republice.

Ministr vnitra nepolemizuje s tvrzením žadatele v rozkladu, že je schopen se v České republice plně integrovat, v současné době však integrační předpoklady žadatel nespĺňuje, a to zejména v souvislosti s jeho nedostatečnou znalostí českého jazyka. Ministr vnitra uvádí, že je nezbytné, aby žadatel projevil v delším časovém horizontu snahu naučit se alespoň základům českého jazyka, aby případně, při podání nové žádosti, prokázal jeho potřebné znalosti.

Jakkoli však ministr vnitra s těmito tvrzeními žadatele nepolemizuje, musí konstatovat, že nejde o námitky, jež mohou mít vliv na jiné posouzení žádosti. Výše uvedené, tj., že žadatel nespĺňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství a současně, že nebyly v jeho případě shledány důvody hodné zvláštního zřetele pro jejich prominutí, pak ministr vnitra považuje pro zamítnutí žádosti za rozhodující a postačující. Ministr vnitra je dále toho názoru, že žadatel navíc, dle doložených dokumentů a jeho vyjádření, nespĺňuje rovněž podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a pro případné prominutí nespĺňuje žádný z taxativně vymezených důvodů stanovených v § 11 odst. 1 tohoto zákona.

Ministr vnitra proto neshledal rozklad za důvodný, ztotožnil se s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 24. 9. 2015, č.j.: VS-3059/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta, a na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

